

Београд, А. Ненадовића 24/1
тел: 011 344 31 32, 308 91 37
факс: 011 344 35 05
e-mail: jaserbia@sbb.rs
web site: www.sudije.rs

ДРУШТВО СУДИЈА СРБИЈЕ
JUDGES ASSOCIATION OF SERBIA
Broj: 71/12
29. 10 2012 god.
BEOGRAD, Alekse Nenadovića 24

29. октобар 2012

Министарство правде и државне управе
Београд
Немањина 22 – 26

Радна група за израду радног текста Закона о изменама и допунама Закона о судијама

Предлози Друштва судија Србије

у вези са радном верзијом Закона о изменама и допунама Закона о судијама

Иако и даље остаје при више пута истакнутим констатацијама да се велики број важних закона мења у сувише кратком року, као и при осталим примедбама на које је указивало и радним групама и самом министру правде, Друштво судија похваљује рад у подгрупи чији је задатак био израда радне верзије Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Друштво судија је сагласно да се сада не улази у веће измене Закона о судијама, као и са предложеним решењима радне групе које не коментарише овим дописом, посебно са онима која се односе на одредбе о одговорности судија за штету, обавештавању о трајању поступака, избору председника судова из реда судија који су најмање три године на сталној судијској функцији у суду истог или вишег степена, као и на „премошћавање“ проблема око 900 судија изабраних на први трогодишњи мандат који нису ниједном вредновани због трогодишњег кашњења Високог сваета судства да донесе подзаконска акта о критеријумима и мерилима за вредновање рада судија и о поступку у коме се то чини.

Припремајући се за јавну расправу поводом радне верзије Закона о изменама и допунама Закона о судијама, Друштво судија Србије доставља и у писаном облику део сугестија које ће и усмено изложити на заказаној расправи.

1.

Право на (струковно) удруживање, иначе гарантовано Европском конвенцијом, која је саставни део правног поретка Србије на основу одредбе члана 16 Устава, као и осталим међународним документима, остаје гола прокламација уколико се суштински не омогући судијама – члановима струковног удружења да се баве струковним активностима. Број 700 оријентационо представља четвртину укупног броја судија.

Предлог Друштва судија је да се у наставку члана 7 додају четири нова става тако да члан 7. гласи:

„Право на удруживање

Члан 7

Ради заштите својих интереса и очувања своје самосталности и независности, судије имају право да се удружују.

ПРЕДСЕДНИК УДРУЖЕЊА СУДИЈА КОЈЕ ИМА ВИШЕ ОД 700 ЧЛАНОВА ИЗ РЕДА СУДИЈА ИМА ПРАВО НА ПЛАЋЕНО ОДСУСТВО У ТРАЈАЊУ ОД 80 САТИ МЕСЕЧНО РАДИ ОБАВЉАЊА ФУНКЦИЈЕ У УДРУЖЕЊУ.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА, ПРЕДСЕДНИК УПРАВНОГ ОДБОРА И ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА УПРАВНОГ ОДБОРА УДРУЖЕЊА СУДИЈА КОЈЕ ИМА ВИШЕ ОД 700 ЧЛАНОВА ИЗ РЕДА СУДИЈА ИМАЈУ ПРАВО НА ПЛАЋЕНО ОДСУСТВО У ТРАЈАЊУ ОД 40 САТИ МЕСЕЧНО РАДИ ОБАВЉАЊА ФУНКЦИЈЕ У УДРУЖЕЊУ.

ДО ДЕСЕТ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ ОДБОРА УДРУЖЕЊА СУДИЈА КОЈЕ ИМА ВИШЕ ОД 700 ЧЛАНОВА ИЗ РЕДА СУДИЈА ИМАЈУ ПРАВО НА ПЛАЋЕНО ОДСУСТВО У ТРАЈАЊУ ОД 10 САТИ МЕСЕЧНО РАДИ ОБАВЉАЊА ФУНКЦИЈЕ У УДРУЖЕЊУ.

НА СРАЗМЕРНО МАЊЕ ПЛАЋЕНО ОДСУСТВО ИМАЈУ ПРАВО ПРЕДСТАВНИЦИ УДРУЖЕЊА НАВЕДЕНИ У СТАВОВИМА 2.- 4. ОВОГ ЧЛАНА У УДРУЖЕЊУ КОЈЕ ИМА МАЊЕ ОД 700 ЧЛАНОВА ИЗ РЕДА СУДИЈА.“

2.

Систематика одредаба чланова 18 и 19 о непреместивости судија, које су гаранција њиховог независног положаја, у садашњем Закону о судијама нису логично изложене. Члан 18 треба само да дефинише појам непреместивости, а изузеци од тог института треба да буду садржани у посебним члановима, који уређују премештај (члан 19) и упућивање (чланови 20 и 21) судија.

Поред тога нужно је одредити појам „укидања претежног дела надлежности суда“ и прописати да се премештај врши на основу унапред прописаних и објављених правила која доноси Високи савет судства, и то без обзира да ли укинути део надлежности преузима један или више судова.

Предложени члан 18а треба брисати зато што је неуставан, јер Устав у члану 150. став 2. изричито прописује могућност премештаја судије без његове сагласности само у случајевима укидања суда или претежног дела надлежности суда за који је изабран. Како Устав не дозвољава премештај без сагласности судије из суда у који је изабран у други суд, у случају оснивања суда исте врсте и степена, искључено је да оснивање суда (макар и исте врсте и степена) буде основ за премештај судије без његове сагласности.

У погледу одредаба о премештају из чланова предложених овом верзијом Закона, као и у погледу самосталног члана Е прелазних одредаба, јасно је да се

њима покушава решити проблема распоређивања судија враћених на основу одлука Уставног суда и то у контексту планиране измене судске мреже. Међутим, решење тог проблема није везано за измену Закона о судијама, јер и постојећи уставни и законски оквир омогућава распоређивање судија у измењеној судској мрежи. Реч је о питању које Високи савет судства треба да реши правилном применом Устава, закона и одлука Уставног суда о „враћању“ нереизабраних судија. Шире образложење овог питања и начина његовог решења дато је уз образложење предлога за брисање самосталног члана Е.

Друштво судија сматра да треба изменити члан 18, брисати члан 18а и вратити члан 19 (чије је брисање предложила радна група), а да чланови 18 и 19 треба да гласе:

1. ПОЈАМ

ЧЛАН 18

СУДИЈА ИМА ПРАВО ДА ВРШИ СУДИЈСКУ ФУНКЦИЈУ У СУДУ ЗА КОЈИ ЈЕ ИЗАБРАН, ОСИМ У СЛУЧАЈЕВИМА ПРОПИСАНИМ ОВИМ ЗАКОНОМ.

2. ПРЕМЕШТАЈ

ЧЛАН 19

СУДИЈА МОЖЕ, УЗ СВОЈУ САГЛАСНОСТ, БИТИ ПРЕМЕШТЕН У ДРУГИ СУД ИСТЕ ВРСТЕ И ИСТОГ СТЕПЕНА, УКОЛИКО ПОСТОЈИ ПОТРЕБА ЗА ХИТНОМ ПОПУНОМ УПРАЖЊЕНОГ СУДИЈСКОГ МЕСТА, КОЈА СЕ НЕ МОЖЕ РЕШИТИ ИЗБОРОМ ИЛИ УПУЋИВАЊЕМ СУДИЈЕ, УЗ ПРИБАВЉЕНУ САГЛАСНОСТ ПРЕДСЕДНИКА ОБА СУДА.

СУДИЈА ДАЈЕ САГЛАСНОСТ У ПИСАНОМ ОБЛИКУ ПРЕ ДОНОШЕЊА РЕШЕЊА О ПРЕМЕШТАЈУ.

ИЗУЗЕТНО, СУДИЈА МОЖЕ БЕЗ СВОЈЕ САГЛАСНОСТИ БИТИ ПРЕМЕШТЕН У ДРУГИ СУД У СЛУЧАЈУ УКИДАЊА СУДА ИЛИ ПРЕТЕЖНОГ ДЕЛА НАДЛЕЖНОСТИ СУДА ЗА КОЈИ ЈЕ ИЗАБРАН.

СУДУ ЈЕ УКИНУТ ПРЕТЕЖАН ДЕО НАДЛЕЖНОСТИ КАДА ЈЕ ЗБОГ УКИДАЊА СТВАРНЕ ИЛИ МЕСНЕ НАДЛЕЖНОСТИ ДОШЛО ДО СМАЊЕЊА ПОТРЕБНОГ БРОЈА СУДИЈА

СУДИЈА ТРАЈНО НАСТАВЉА ФУНКЦИЈУ У СУДУ У КОЈИ ЈЕ ПРЕМЕШТЕН.

РЕШЕЊЕ О ПРЕМЕШТАЈУ ДОНОСИ ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА НА ОСНОВУ УНАПРЕД УТВРЂЕНИХ И ОБЈАВЉЕНИХ ПРАВИЛА.

3.

Слажући се у принципу са садржином предложених измена члана 30, Друштво судија предлаже да оне буду преформулисане на следећи начин:

1. Однос других служби, послова и поступака са судијском функцијом

Члан 30

Судија не може бити на функцијама у органима који доносе прописе и органима извршне власти, јавним службама и органима покрајинске аутономије и јединица локалне самоуправе. Судија не може бити члан политичке странке, нити политички деловати на други начин, бавити се било којим јавним или приватним плаћеним послом, нити пружати правне услуге или савете уз накнаду.

Изузетно, судија може бити члан органа управљања институције надлежне за обуку у правосуђу, на основу одлуке Високог савета судства, у складу са посебним законом.

Са судијском функцијом неспојиве су и друге службе, послови и поступци који су опречни достојанству и независности судије или штете угледу суда.

Високи савет судства одлучује који су поступци опречни достојанству и независности судије и штетни по углед суда, на основу Етичког кодекса.

Судија може, ван радног времена, да се без посебног одобрења бави наставном и научном делатношћу, уз накнаду.

Судија може, у току радног времена, да обавља наставну и научну делатност у институцији надлежној за обуку у правосуђу И ДА УЧЕСТВУЈЕ У РАДУ СТРУЧНИХ ТЕЛА И РАДНИХ ГРУПА КОЈЕ ЈЕ ОСНОВАО НАДЛЕЖНИ ДРЖАВНИ ОРГАН РАДИ ИЗРАДИ ПРОПИСА И ДРУГИХ АКТА.

НОВИ СТАВ: СУДИЈА МОЖЕ, УЗ САГЛАСНОСТ ПРЕДСЕДНИКА СУДА, У ТОКУ РАДНОГ ВРЕМЕНА УЧЕСТВОВАТИ У СТРУЧНОЈ ИЛИ СТРУКОВНОЈ АКТИВНОСТИ У ЗЕМЉИ ИЛИ ИНОСТРАНСТВУ.

Судија може бити упућен на студијско, односно друго стручно путовање у иностранство, на основу одлуке Високог савета судства, уз прибављено мишљење председника суда, при чему се посебно узимају у обзир оцене о раду из личног листа судије, као и познавање страног језика.

4.

Друштво судија предлаже да се боље формулише став 3 новог члана 34а (болдирани текст је предлог Друштва судија), а иза последњег става члана 34а дода нови став, тако да члан 34а гласи:

ВРЕДНОВАЊЕ СУДИЈА И ПРЕДСЕДНИКА СУДОВА

ЧЛАН 34А:

КОМИСИЈЕ ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА ВРЕДНУЈУ РАД СУДИЈА И ПРЕДСЕДНИКА СУДОВА.

КОМИСИЈЕ СУ САСТАВЉЕНЕ ОД ТРИ ЧЛАНА, У КОЈИМА СУДИЈЕ ВИШЕГ СТЕПЕНА ВРЕДНУЈУ СУДИЈЕ И ПРЕДСЕДНИКЕ СУДОВА НИЖЕГ СТЕПЕНА.

О ПРИГОВОРИМА НА ОЦЕНУ ОДЛУЧУЈЕ КОМИСИЈА ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА КОЈУ ЧИНЕ ИЗБОРНИ ЧЛАНОВИ ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА ИЗ РЕДА СУДИЈА.

САСТАВ И НАЧИН РАДА КОМИСИЈА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА УРЕЂУЈУ СЕ АКТОМ САВЕТА.

КАДА ЈЕ СУДИЈА ОЦЕЊЕН ОЦЕНОМ „НЕ ЗАДОВОЉАВА“ КОМИСИЈА ИЗ СТАВА 3 ОВОГ ЧЛАНА ИЛИ КОМИСИЈА ИЗ СТАВА 1 ОВОГ ЧЛАНА УКОЛИКО СУДИЈА НИЈЕ ИЗЈАВИО ПРИГОВОР, ПРЕДЛАЖЕ ПОКРЕТАЊЕ ПОСТУПКА ЗА РАЗРЕШЕЊЕ СУДИЈЕ.

5.

Друштво судија предлаже да члан 35 став 2 буде преформулисан и допуњен тако да гласи:

Период за који се врши вредновање
Члан 35

Изузетно, судија НА СТАЛНОЈ ФУНКЦИЈИ може бити и ванредно вреднован ПО ПРОТЕКУ НАЈМАЊЕ ЈЕДНЕ ГОДИНЕ ОД ПРЕТХОДНОГ ВРЕДНОВАЊА, на основу одлуке Високог савета судства.

6.

Друштво судија предлаже да нови, други став, члана 37 Закона о судијама, буде формулисан на следећи начин:

Основна плата
Члан 37

СУДИЈА КОЈИ ЈЕ БЕЗ СВОЈЕ САГЛАСНОСТИ, У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ, ПРЕМЕШТЕН У СУД НИЖЕГ СТЕПЕНА, ЗАДРЖАВА ПЛАТУ СУДИЈЕ СУДА ИЗ КОГА ЈЕ ПРЕМЕШТЕН.

7.

У члану 50 став 3, предлог Друштва судија је да се бришу предложене речи: КОЈИ СЕ ПРВИ ПУТ ЈАВЉА НА ОГЛАС.

Непосредни утисак који се стиче разговором, нестаје ако састав Високог савета судства буде промењен у тренутку поновног конкурса, као и када прође дужи временски период између конкурса.

Тако би члан 50 гласио:

Предлагање судија који се први пут бирају

Члан 50

Приликом предлагања кандидата за судије који се први пут бирају на судијску функцију, поред стручности, оспособљености и достојности, Високи савет судства ће посебно ценити и врсту послова које је кандидат обављао након положеног правосудног испита.

За кандидате који долазе из реда судијских помоћника обавезно се прибавља оцена рада.

Пре предлагања, Високи савет судства ЋЕ обавити разговор са пријављеним кандидатима.

Високи савет судства предлаже Народној скупштини једног или више кандидата за избор на једно судијско место.

Одлука о предлогу Високог савета судства мора бити образложена И ЈАВНО ОБЈАВЉЕНА НА ИНТЕРНЕТ СТРАНИЦИ ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА.

8.

Могућа је боља формулација одредбе другог става члана 59. У наставку реченице из другог става члана 59, после речи: „сагласност“ треба додати речи: У СКЛАДУ СА КРИТЕРИЈУМИМА КОЈЕ ПРОПИСУЈЕ ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА, па затим брисати трећи став. У том случају, члан 59 гласио би:

3. Навршење радног века

Члан 59

Судији престаје радни век кад наврши 65 година живота или 40 година стажа осигурања, по сили закона.

АЛТЕРНАТИВА ЗА СТАВ 1: Да се бришу речи: „или 40 година стажа осигурања,“

Изузетно, по захтеву председника суда, Високи савет судства судији може продужити радни век за још две године, уз његову сагласност, У СКЛАДУ СА КРИТЕРИЈУМИМА КОЈЕ ПРОПИСУЈЕ ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА.

9.

У погледу члана 64 којим је прописана надлежност и покретање поступка за разрешење, у ставу другом потребно је разграничити надлежност за покретање поступка за разрешење за сваки од разлога за разрешење прописаних чланом 62.

Код једног од разлога за разрешење: осуда судије за кривично дело на безусловну казну затвора од најмање шест месеци или за кажњиво дело које га чини недостојним судијске функције, потребно је прописати дужност председника првостепеног суда који је донео осуђујућу пресуду да достави правноснажну пресуду Високом савету судства.

Други од разлога за разрешење је тежак дисциплински прекршај судије. Како је одредбом члана 92 прописано да дисциплинска комисија покреће поступак за разрешење када утврди одговорност судије за тежак дисциплински прекршај, јасно је да је дисциплинска комисија, када се судија није жалио против такве њене одлуке, надлежна да предложи покретање поступка за разрешење.

Коначно, као разлог за разрешење наведено је и нестручно вршење функције, а одредбом члана 63 је прописано да се нестручним сматра недовољно успешно вршење судијске функције када судија добија оцену „не задовољава“. Имајући у виду одредбе о вредновања рада судија, јасно је да само органи за вредновање могу дати такву оцену. Зато органи за вредновање, када је судија оцењен оценом „не задовољава“ треба да буде надлежни да предложи покретање поступка за разрешење. У том смислу требало би допунити одредбе о вредновању рада судија и прописати да су органи надлежни за вредновање рада судија дужан да предложи покретање поступка за разрешење (како се и предлаже у тачки 4 овог дописа).

Уколико не би били прецизно одређени органи надлежни да предложи покретање поступка за разрешење судије, овлашћење Високог савета судства да покрене поступак за разрешење по службеној дужности из свих разлога створило би опасност да Високи савет судства покрене поступак за разрешење због учињеног тешког дисциплинског прекршаја или нестручног вршења судијске функције, а да те разлоге претходно нису утврдили надлежни органи у прописаној процедури. Такође, постојала би могућност да Високи савет судства нема сазнање да је судија осуђен на казну и за кривично дело због којих треба да буде разрешен.

С обзиром на разлоге за разрешење прописане одредбом члана 62, као и на органе који су надлежни да утврде постојање тих разлога и да предложи покретање поступка за разрешење, јасно је да председници судова нису овлашћени да оцењују да ли постоје разлози за разрешење, те не могу ни бити овлашћени предлагачи. Тиме се не искључује њихово право да код надлежног органа иницирају поступак ради утврђивања неког од разлога за разрешење (иницијатива за ванредно вредновање рада судије, подношење дисциплинске пријаве).

Предлог Друштва судија је да став други члана 64 буде измењен и да се дода нови став три, тако да цео члан 64. гласи:

Надлежност и покретање поступка за разрешење

Члан 64

Иницијативу за разрешење судије може поднети свако лице.

ПОСТУПАК ЗА РАЗРЕШЕЊЕ СУДИЈЕ ПОКРЕЋЕ ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА:

- ПО СЛУЖБЕНОЈ ДУЖНОСТИ, ЗБОГ ОСУДЕ СУДИЈЕ ЗА КРИВИЧНО ДЕЛО НА БЕЗУСЛОВНУ КАЗНУ ЗАТВОРА ОД НАЈМАЊЕ ШЕСТ МЕСЕЦИ ИЛИ ЗА КАЖЊИВО ДЕЛО КОЈЕ ГА ЧИНИ НЕДОСТОЈНИМ СУДИЈСКЕ ФУНКЦИЈЕ ИЛИ КАДА ПОТВРДИ ОДЛУКУ

ДИСЦИПЛИНСКЕ КОМИСИЈЕ КОЈОМ ЈЕ УТВРЂЕНА ОДГОВОРНОСТ СУДИЈЕ ЗА ТЕЖАК ДИСЦИПЛИНСКИ ПРЕКРШАЈ;

- НА ПРЕДЛОГ ОРГАНА ЗА ВРЕДНОВАЊЕ РАДА СУДИЈЕ, КАД СУДИЈА НЕСТРУЧНО ВРШИ ФУНКЦИЈУ;
- НА ПРЕДЛОГ ДИСЦИПЛИНСКЕ КОМИСИЈЕ, КАДА СУДИЈА НИЈЕ ИЗЈАВИО ЖАЛБУ ПРОТИВ ОДЛУКЕ ДИСЦИПЛИНСКЕ КОМИСИЈЕ КОЈОМ ЈЕ УТВРЂЕНО ДА ЈЕ УЧИНИО ТЕЖАК ДИСЦИПЛИНСКИ ПРЕКРШАЈ.

ПРЕДСЕДНИК ПРВОСТЕПЕНОГ СУДА, НАКОН ПРАВНОСНАЖНОСТИ, ДОСТАВЉА ВИСОКОМ САВЕТУ СУДСТВА ПРЕСУДУ КОЈОМ ЈЕ СУДИЈА ОСУЂЕН ЗА КРИВИЧНО ДЕЛО.

Разлоге за разрешење утврђује Високи савет судства.

10.

Како је одредбом члана 64 став 2 предложено да Високи савет судства покреће поступак за разрешење судија, то је потребно и наслов изнад члана 92 и одредбу члана 92 изменити и ускладити са тим предлогом тако да гласе:

„Предлагање разрешења

Члан 92

Када утврди одговорност судије за тежак дисциплински прекршај ОДЛУКОМ ПРОТИВ КОЈЕ НИЈЕ ИЗЈАВЉЕНА ЖАЛБА, Дисциплинска комисија ПРЕДЛАЖЕ ПОКРЕТАЊЕ ПОСТУПКА за разрешење судије.“

11.

Одредби самосталног члана А није место у Закону о судијама, па је треба брисати. Одредба да Високи савет судства мора да врши своју функцију у складу са Уставом и законом постоји у Закону о Високом савету судства. И досадашњим Законом о судијама били су прописани рокови за доношење подзаконских аката (о критеријумима и мерилима за вредновање и о поступку за то, као и о предлагању Скупштини кандидата за избор председника судова) које рокове све до данас Високи савет судства није испоштовао.

У том смислу одговорност Високог савета судства прописана је и сада. Проблем је у томе што није прописан поступак за покретање поступка за утврђивање одговорности чланова Високог савета судства. Процедура мора да буде јасна и да омогући да се одговорност Савета заиста испита, па и утврди, а чланови који су одговорни за невршење своје функције у складу са Уставом и законом буду смењени, уз истовремено обезбеђење гаранција независности Високог савета судства. За то је, међутим, потребна измена Закона о Високом савету судства на чему се, нажалост, и поред захтева Друштва судија, тренутно не ради.

12.

Пошто је предлог Друштво судија да се брише одредба самосталног члана А, треба брисати и одредбу самосталног члана Д која је директно везана за одредбу члана А.

13.

Одредбу члана В треба преформулисати тако да гласи:

ЧЛАН 6. ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СУДИЈАМА („СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС”, БР. 101/2010 И 8/2011—ОДЛУКА УСТАВНОГ СУДА) БРИШЕ СЕ СТАВЉА СЕ ВАН СНАГЕ.

14.

Друштво судија сматра да је неопходно додати још један самосталан члан у вези са вредновањем рада судија иза садашњег члана Г, који би ту област јасно регулисао и искључио могућност да се вредновање рада судија вршио дмах након доношења подзаконског акта из члана 32 став 4, јер би то представљало његову ретроактивну примену. Тај позаконски акт може да се примењује за вредновање рада судија само за период који се посматра после његовог доношења. Самостални члан гласио би:

РОКОВИ ПРОПИСАНИ ЧЛАНОМ 35 ОВОГ ЗАКОНА ПОЧИЊУ ДА ТЕКУ ОД ДАНА ДОНОШЕЊА КРИТЕРИЈУМА И МЕРИЛА ИЗ ЧЛАНА 32 СТАВ 4 И ИЗБОРА ОРГАНА ИЗ ЧЛАНА 34А.

15.

Одредбу члана Е став 1 треба брисати као неуставну јер Устав прописује могућност премештаја судије само уз његову сагласност, осим у случају укидања суда или претежног дела надлежности суда за који је изабран. С обзиром на предлог Друштва судија за измену чланова 18. и 19. ова одредба постаје и сувишна.

Очигледно је да је ова одредба, као и предложене измене чланова 18. и 19. представљају покушај решења проблема распоређивања судија враћених на основу одлука Уставног суда и то у контексту планиране измене судске мреже. Међутим, решење тог проблема није везано за измену Закона о судијама, јер и постојећи уставни и законски оквир омогућава распоређивање судија у измењеној судској мрежи.

Високи савет судства је тај који је надлежан да реши овај проблем одређујући, пре свега, редослед потеза.

Из начина на који је спровео одлуке Уставног суда, очигледно је да Високи савет судства није водио рачуна о пријавама судија које је „вратио“ јер је изабрао судије за судове који су, по његовој оцени, преузели надлежност судова у којима су те судије раније обављале функцију. Тако је Високи савет судства све судије ранијих општинских

судова изабрао у основни суд, судије ранијих окружних судова изабрао у виши суд, а судије ранијег Врховног суда Србије изабрао у Врховни касациони суд. Међутим, надлежност окружног суда није преузео само садашњи виши суд, већ и апелациони и Управни суд, а надлежност Врховног суда преузели су, осим Врховног касационог суда, и Управни и апелациони суд.

На тај начин ВСС је применио неједнак третман према судијама реизабраним у децембру 2009 и према судијама „враћеним“ 2012. Вршећи реизбор судија у децембру 2009, Високи савет судства је одлучивао и о њиховим пријавама за све судове за које су конкурисали, док је сада „враћене“ судије изабрао за суд који је, по схватању ВСС, преузео надлежност суда у коме су те судије обављале функцију.

Високи савет судства још увек није одлучио о пријавама оних судија који су, поред суда у који су сада „враћени“ (изабрани), конкурисали и за неки од новоустановљених судова.

Дакле, ВСС није у целости поступио по одлуци Уставног суда да, приликом избора „нереизабраних“ судија води рачуна и о њиховим пријавама, имајући у виду за који су суд конкурисали, сагласно одредби члана 30 Правила по којима је спроведена ревизија реизбора.

Зато је ВСС у обавези да одлучи о пријавама свих судија који су, поред суда у који су враћени, конкурисали и за неки од новоустановљених судова. При томе, како је то наведено и у одлуци Уставног суда, прописани број судија није сметња за њихов избор у било који од тих судова.

Планирана измена надлежности судова, односиће се како на измену стварне надлежности (на основу измене Закона о уређењу судова) тако и на измену месне надлежности (на основу измене Закона о седиштима судова). Уколико због тога постојећи судови изгубе претежан део своје надлежности, што доводи до смањења потребног броја судија у тим судовима, ВСС може и без сагласности судија да их премести у судове који су преузели ту надлежност (стварну или месну), у складу са одредбама чланова 18. и 19. овог закона формулисаних на начин како предлаже Друштва судија у овом документу.

Са поштовањем,

председник Управног одбора

Mirko Vukobrat Kasinovic

председница Друштва судија

Zorana Bavelic